

Frei Tamás - A rubik-kockás konspiráció

2013 június 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

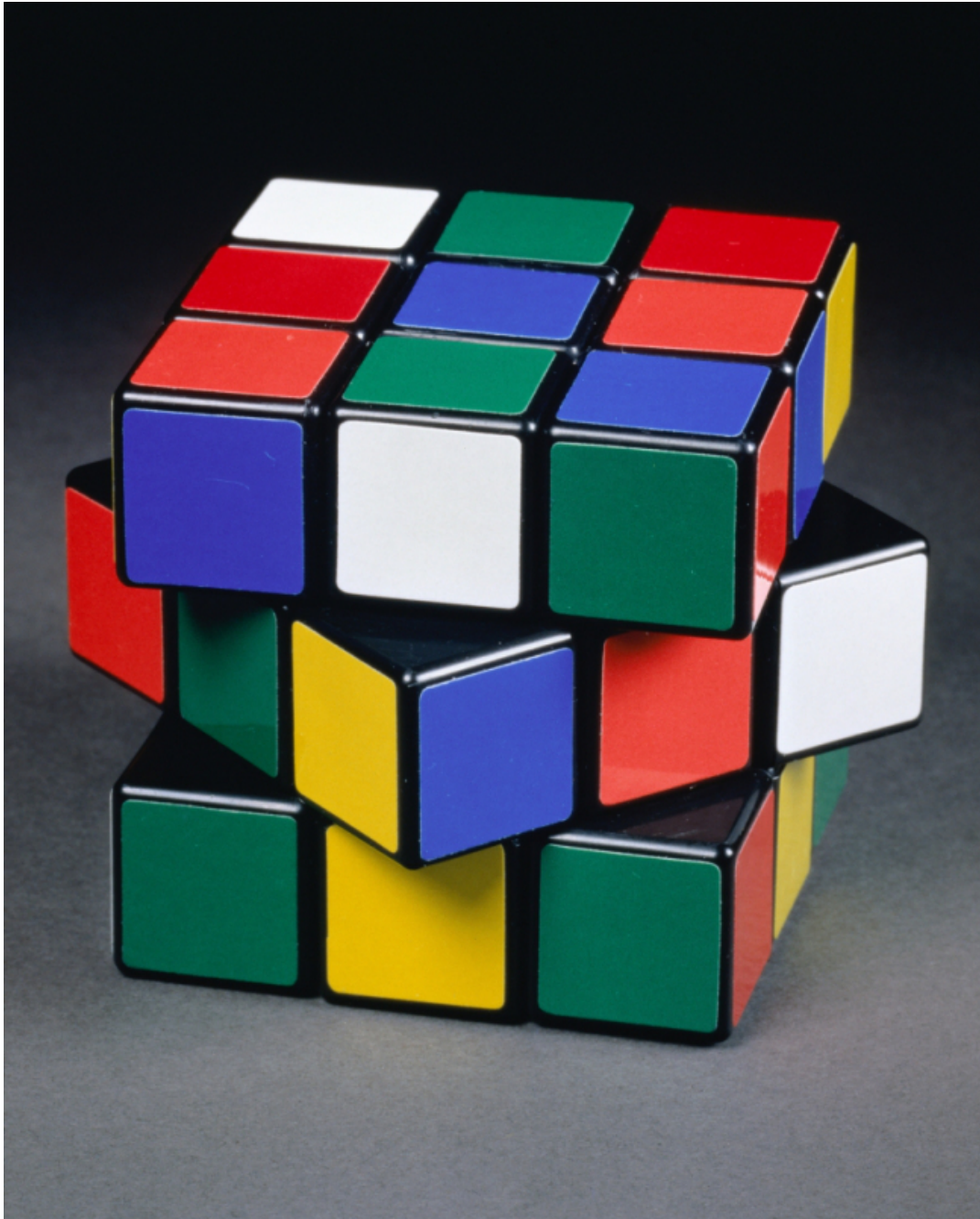
Még nincs

Mérték

A „forrás” azt az utasítást adta az újságíróknak, hogy jöjjenek Hongkongba, és egy szálloda félrees? sarkában nagyon hangosan kérdezzenek rá a hotel egy másik pontján található helyiségre. Ha minden rendben lesz, akkor a „forrás” Rubik-kockával a kezében elsétál majd el?ttük.

Nekünk, magyaroknak, els? hallásra gondolom a Rubik-kockás rész tetszik leginkább. Hogy még ebben a történetben is van egy kicsi magyar szál. De aztán, a konspiráció részleteit megismerve, már sokkal inkább arra terel?dik a figyelem, hogy a CIA egyik munkatársa miképp is tudta kijátszani magát a CIA-t.

A 29 éves Edward Snowden, aki éveken keresztül dolgozott különböz? amerikai hírszerz? hivataloknak, pár nappal ezel?tt minden id?k talán legnagyobb lehallgatási botrányát indította útjára. A Rubik-kockás konspiráció után ugyanis az arcát és a nevét adta ahhoz a hosszú órákig tartó interjúhoz, melyben leleplezte, hogy az amerikai titkosszolgálatok világszerte adatokat gy?jtenek mindannyiunk elektronikus kommunikációs eszközeir?l, telefonokról, internetes postafiókokból, súlyosan megsértve a magántitokhoz f?z?d? jogainkat.

Nemcsak az amerikai polgárokét, hanem az európaiakét is. A botrány feltehetően óriásira duzzad majd, f?leg Amerika és Európa között. A magyar ügyekben vehemensen harcos uniós biztos, Viviane Reding például kedden már neki is esett az amerikai legf?bb ügyésznek, magyarázatot követelve. A fasiszta és kommunista európai múlt megfigyelési, lehallgatási és titkosszolgálati visszaéléseinek leckéjét megtanuló kontinens vezetői elég gyorsan és határozottan oktatták ki Amerika irányítóit, beleértve Obama elnököt is, hogy a demokratikus országokban az állambiztonság nem cél, hanem az emberek szabadságát biztosító eszköz.

Aligha véletlen, hogy els? körben egy európai napilappal konspirált a CIA-s fiatalember. Mint egy igazi

kalandregényben, úgy szervezte meg a hongkongi találkozót. A brit Guardian tudósítóját már januárban titkosított e-mailben kereste meg. Értelemszerűen hónapokig tartott, amíg a gyanakvó újságíró meg tudta győzni arról, hogy amit tesz, az nem provokáció, a CIA munkatársaként nem félrevezetni akarja a sajtót, hanem épp ellenkezőleg, leleplezni a CIA „zsarnoki megoldásait”. Az amerikai fiatalember saját fejlesztésű titkosító programot küldött az újságírónak, házi készítésű videoinstrukciót mellékelve hozzá arról, hogy miképpen tudnak egymással a lebukás veszélye nélkül kommunikálni.

A sajtó munkatársai ezek után technikai és jogi szakértőket vontak be, és így próbálták a beígért leleplezések jogi legitimitását igazolni. A titkosított videomegbeszéléseknek, az eltorzított hangon és képpel folytatott vizsgálatoknak része volt például, hogy gyerekkortól végigellenőrizték a Rubik-kockás fiatalember életét, pont úgy, mint amikor a költségeket nem kímélik legprofibb ügyvédi irodák magánnyomozók segítségével átfésülik a potenciális tanúk múltját.

A WikiLeaks botránya után újabb bizonyíték ez arra, hogy ma már milyen cizellált technikákat alkalmaz a világ leghatalmasabb országának legerősebb szervezete ellen konspiráló média. Hogy arrafelé hová is jutott a sajtószabadság.

Kapcsolódó anyagok:

- [Nyoma veszett Snowdennek](#)
- [Újra bestseller az 1984](#)
- [A titkos adatgyűjtés kiszivárogtatójával volt kapcsolata Assange-nak](#)

Frei Tamás - metropol

Ajánló